

## بدیهیات را جدی بگیریم

فنون و هنر مدیریت آشنا و بر آن‌ها مسلط نیستیم. مصداق این نکته، این جمله یکی از دوستان است که «آن‌قدر گرفتارم که وقت ندارم به پدر و مادرم سر بزنم». به او گفتیم: «چون به پدر و مادر سر نمی‌زنی، گرفتاری!»

حال به افراد و مدیرانی که از آموختن و توجه به بدیهیات به بهانه وقت نداشتن یا به دلیل تنبلی سر باز می‌زنند، عرض می‌کنم که «چون بدان‌ها (بدیهیات) توجه نداریم گرفتاریم.»

بلند شوید دوری بزنید و از موقعیتی که در آن هستید، قدری فاصله بگیرید تا متوجه شوید که بسیاری از گرفتاری‌ها، چالش‌ها و مسائلتان به سبب نپرداختن به همین بدیهیات است. بدیهیات زندگی‌تان را دسته‌بندی و سپس اولویت‌بندی کنید. به مهم‌ترین آن‌ها عمل کنید. آن‌گاه متوجه روشنایی‌های پی‌درپی در زندگی فردی و سازمانی‌تان خواهید شد.

روی گشاده، دل مهربان، دست بخشنده، زبان نرم، پیشی گرفتن در سلام، تشکر از محبت دیگران، پوزش از کار ناپسند، دقت در گوش دادن، صداقت در کلام و... از جمله این بدیهیات است که عمل کردن به آن‌ها منوط به هیچ اعتباری نیست و هزینه‌ای ندارد. عمل کردن به این بدیهیات به مثابه اشاعه معروف‌هایی است که بسیاری از منکرها به برکت آن‌ها، یا از بین رفته و یا بسیار کم‌رنگ و بی‌فروغ شده‌اند.

مهربانی، صبوری، سعه صدر، همکاری و مودت، مشورت و مشارکت، صداقت، شجاعت، وفا به عهد، مسئولیت‌پذیری، قانونمندی، اهل برنامه بودن، عالم بودن به کار، مهارت داشتن و هنرمند بودن، یادگیری مستمر از تجربه‌های زیسته، تقوایی، توکل به خداوند متعال و قس علی‌هذا، بیشتر از جنس اخلاق همگانی، قراردادهای اجتماعی دینی، و توصیه‌ها و پیشنهادها بدیهی و آشکار است و در مقابل، بی‌توجهی و جدی نگرفتن همین بدیهیات، ریشه و علت بسیاری از مشکلات و آسیب‌هاست.

متأسفانه بدیهیات در نظر بسیاری از افراد، اموری پیش پا افتاده و کم‌ارزش تلقی می‌شوند؛ در حالی که آنچه بدیهی به نظر می‌رسد و واضح و آشکار می‌نماید، مراحل «اما» و «اگرها» و آزمون و خطاها را پشت سر گذاشته و اکنون نسخه‌ای شفا بخش و قابل اعتماد است. توجه به آن‌ها در عمل و بروزشان در رفتارهای فردی و سازمانی، بدون شک بیشترین منافع را خواهد داشت. از جمله بدیهیاتی که بدیهی‌تر می‌نماید، علم‌آموزی و به‌روز شدن در فناوری‌ها و اطلاعات و تأثیر آن در موفقیت‌های فردی و سازمانی است اما به بهانه وقت نداشتن و درگیر روزمرگی بودن، این فرمول مشکل‌گشا را به بهانه‌های مختلف نادیده می‌انگاریم و می‌گوییم آن‌قدر گرفتاریم که وقت علم‌آموزی و حتی مطالعه هم نداریم. گرفتاریم، چون علم به کار نداریم و با